

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/117/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6415010168
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6415010168.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD. a JUDr. Štefana Nováka, LL.M., v trestnej veci obžalovaného M. J., stíhaného pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. č. 300/2005 Z. z., na verejnom zasadnutí dňa 7. júna 2022 o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/59/2015 zo dňa 24.08.2021, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/59/2015 zo dňa 24.08.2021 v celom rozsahu.

Krajský súd rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por.

obžalovaného M. J., nar. XX.XX.XXXX v W., okres. A. M., trvale bytom W. XXX, dôchodca,

podľa § 285 písm. a) Tr. por.
o s l o b o d z u j e

spod obžaloby Okresného prokurátora Žiar nad Hronom sp. zn. 2Pv 713/13/6613-38 zo dňa 19.03.2015, pre skutok obžalobou právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že dňa 12.07.2013 v čase okolo 10,00 hod. v záhrade v blízkosti rodinného domu č. XXX v obci W., okres A. M., po predchádzajúcej hádke napadol poškodenú P. J., nar. XX.XX.XXXX tým spôsobom, že ju sotil rukami, následkom čoho spadla na zem, chytil ju za zápästie ľavej ruky, ťahal po zemi, udrel ju do hornej časti tela, následne jej pustil ľavú ruku a viackrát ju udieral do oboch ramien, čím jej spôsobil v dôsledku pádu zlomeninu bodcového výbežku vretennej kosti vľavo bez dislokácie a v dôsledku ťahania po zemi a úderu do ramena - pomliaždeninu, krvný výron na vnútornej strane ľavého ramena s odreninou na vonkajšej strane ľavého ramena, pomliaždeninu vnútornej strany predlaktia vľavo a pomliaždeninu ľavej strany hrudníka s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní podľa vyjadrenia znalca do 42 dní,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. súd odkazuje poškodenú P. J., nar. XX.XX.XXXX v A. M., trvale bytom B. P. XXX, okres. A. M., s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/59/2015 dňa 24.08.2021 bol obžalovaný M. J. uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. č. 300/2005 Z. z. na tom skutkovom základe, že

dňa 12.07.2013 v čase okolo 10,00 hod. v záhrade v blízkosti rodinného domu č. XXX v obci W., okres A. M., po predchádzajúcej hádke napadol poškodenú P. J., nar. XX.XX.XXXX tým spôsobom, že ju sotil rukami, následkom čoho spadla na zem, chytil ju za zápästie ľavej ruky, ťahal po zemi, udrel ju do hornej časti tela, následne jej pustil ľavú ruku a viackrát ju udieral do oboch ramien, čím jej spôsobil v dôsledku pádu zlomeninu bodcového výbežku vretennej kosti vľavo bez dislokácie a v dôsledku ťahania po zemi a úderu do ramena - pomliaždeninu, krvný výron na vnútornej strane ľavého ramena s odreninou na vonkajšej strane ľavého ramena, pomliaždeninu vnútornej strany predlaktia vľavo a pomliaždeninu ľavej strany hrudníka s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní podľa vyjadrenia znalca do 42 dní.

Za toto konanie okresný súd uložil obžalovanému podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 56 ods. 2 Tr. zák. peňažný trest vo výmere 200 Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. súd ustanovil obžalovanému pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody v trvaní 2 mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenú P. J., nar. XX.XX.XXXX v A. M., trvale bytom B. P. XXX, okres A. M., škodu vo výške 1 610 Eur.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení zahlásil odvolanie obhajca obžalovaného, ktoré dodatočne dňa 21.10.2021 písomne odôvodnil, pričom obžalovaný dňa 23.11.2021 oznámil Krajskému súdu v Banskej Bystrici, že na tieto písomné dôvody odvolania vypracované obhajcom JUDr. M. V. nemá prihliadať a má ho považovať za nežiadúci materiál, ktorý požiadal vyradiť zo spisového materiálu.

Rozsiahle odvolanie v dvoch podaniach zo dňa 06.10.2021 podal obžalovaný M. J., pričom v prvom podaní na 24 stranách obžalovaný opísal priebeh skutkového deja zo dňa 12.07.2013, pričom po polroku dňa 04.12.2013 si násilím vynútil vstup do obydlija obžalovaného policajt s trestným stíhaním, ktorý mu oznámil, že spáchal trestný čin zlomením ruky osobe o viac ako jednu generáciu mladšej, pričom voči tomuto dôrazne protestoval, keďže po 8 rokoch priesťahov bol nakoniec odsúdený za čin, ktorý nikdy nespáchal a ani ho nikto z neho neusvedčil. Poukázal pritom na úradné protokoly a dve očité svedectvá, ktoré tento úraz jednoznačne vylučujú. Podľa obžalovaného je preukázateľné, že ide o účelovú, krivú a špekulatívnu obžalobu. Zo záverov lekárskeho vyšetrenia poškodenej Anny J. lekárka konštatovala, že nenašla žiadny dôvod na poskytnutie nejakého ošetrenia a nevidela ani dôvod na predpis liečiv, ktoré by jej stav akútne vyžadoval. Ďalej podľa obžalovaného poškodená pri lekárskom vyšetrení pár hodín po incidente 12.07.2013 sa so žiadnou svojou bolestivou zlomeninou nepreukázala, nikde ani žiadnu bolesť svojho zápästia neudávala. O takomto alebo inom podobnom bolestivom úraze zápästia sa vyšetrovaná ani náznakom v ničom nezmenila. Lekárka pri prehliadke rúk P. J., nar. XX.XX.XXXX na nich neobjavila žiadnu bolesť ani nezaregistrovala u prehliadanej P. nejakú stopu naznačujúcu úraz zlomenej ruky. Dňa 12.07.2013 popoludní v A. M. tak isto nenahlásila nejakú zlomeninu ruky, ani iný úraz zápästia. Nebol zaznamenaný ani nijaký jej bolestivý opuch alebo iný príznak podobný takejto zlomenine. Oznámila iba bolesť ucha, krku, hlavy a nejakú modrinu so škrabancami. Z lekárskeho správ bolo zdokumentované, že v deň incidentu 12.07.2013 sa nijaká zlomenina P. J., nar. XX.XX.XXXX neudiala. V tejto súvislosti obžalovaný ďalej poukázal na vykonané dôkazy, ktoré hodnotil, pričom vyhodnotil aj tvrdenia prokurátora, ako aj jeho správanie. Dôkazy ním predložené však neboli žiadne.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhol odvolanie obžalovaného v zmysle § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Poškodená na verejnom zasadnutí uviedla, že k veci nechce nič dodať.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že chce, aby odvolací súd vzal v úvahu výsledky lekárskej kontroly poškodenej zo dňa 12.07.2013 a tak isto aj výpoveď poškodenej na OO PZ v Banskej Štiavnici z toho istého dňa, ktoré absolútne vylučujú nejaké zranenie. Rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom nemôže byť platný, pretože sudca konštatuje nepravdivé závery.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako odvolací súd skúmal, či bolo odvolanie obžalovaného podané včas, podané oprávnenou osobou, a či nedošlo k späťvzatiu odvolania alebo k vzdaniu sa práva podať odvolanie.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por., ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Postupom podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia a po preskúmaní trestného spisu krajský súd dospel k záveru, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou osobou a je dôvodné, pretože krajský súd zistil pochybenie v konaní a rozhodnutí prvostupňového súdu, ktorý sa nedostatočne vysporiadal so skutkovými zisteniami a okolnosťami prípadu, čo malo za následok porušenie ustanovenia Trestného zákona.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku vo vzťahu k výroku o vine obžalovaného okrem iného konštatoval, že z hľadiska svedeckých výpovedí existujú dve skupiny dôkazov, na jednej strane je to výpoveď poškodenej P. J., svedkyne P. J. - matky poškodenej a svedka Q. J., ktorí podľa okresného súdu vypovedali konzistentne, priebeh skutkového deja popísali zhodne, ako je uvedený v skutkovej vete napadnutého rozsudku.

Na druhej strane bola výpoveď obžalovaného M. J., ktorý tvrdil, že poškodenú nenapadol, naopak práve on bol napadnutý. V zhode s ním potom vypovedali svedkyňa V. J. - manželka obžalovaného a W. J., v ktorých výpovediach boli isté rozpory ohľadom toho, kde stáli v čase skutku a aký mali výhľad na miesto spáchania skutku. Ďalej prvostupňový súd konštatoval, že o napadnutí obžalovaného nebol žiadny záznam, lekárska správa, ktorou by to obžalovaný vedel objektívne preukázať. V konaní boli objektivizované zranenia poškodenej, najmä znalecký posudok znalca V. Q. K..

Podľa okresného súdu bolo na druhej strane nepochybné, že obžalovaný dostal jeden úder päšťou do tváre, ako tvrdila svedkyňa V. J.. O väčšom počte úderov mal však prvostupňový súd pochybnosti, keďže by to na tvári obžalovaného zanechalo stopy. V tejto súvislosti nebol predložený žiadny relevantný dôkaz, preto konanie obžalovaného, ktorým inému úmyselne ublížil na zdraví právne kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák.

V tejto súvislosti skutková podstata trestného činu je charakterizovaná súhrnom jednotlivých znakov. Medzi týmito znakmi existujú vzťahy relatívnej samostatnosti a zároveň vzájomnej podmienenosti, čo z nich vytvára určitý systém. V dôsledku toho je podmienkou existencie skutkovej podstaty naplnenie všetkých znakov skutkovej podstaty trestného činu. Nedostatok jedného znaku sa rovná nedostatku skutkovej podstaty ako takej. Medzi obligatórne znaky objektívnej stránky patria konanie, následok a príčinný vzťah medzi konaním a následkom. Páchatel ako fyzická osoba je v každej skutkovej podstate charakterizovaný vekom a pričetnosťou. Osobitné znaky páchatela sú vymedzené vo vzťahu k právnickej osobe. Obligatórnym znakom subjektívnej stránky je zavinenie. Vo vzťahu ku konaniu obžalovaného a spôsobenému následku (zranenia poškodenej P. J.) je potrebné uviesť, že obžalovaný M. J. v priebehu celého trestného konania popieral spáchanie skutku - teda, že by spôsobil poškodenej ublíženie na zdraví.

Okresný súd v tomto smere konštatoval, že v dôkazoch boli vytvorené dve skupiny protichodných dôkazov, a to na strane poškodenej P. J. a na strane obžalovaného M. J.. V priebehu trestného konania boli vypracované tri znalecké posudky č. 17/2014, č. 2017/15 a č. 11/2018, v ktorých tak isto znalci

dospelí k odlišným záverom, pokiaľ ide o mechanizmus vzniku zranenia poškodenej. Prvostupňový súd sa pri hodnotení dôkazov priklonil na stranu výpovedí svedkov, ktorí vypovedali v prospech poškodenej P. J. a znaleckému posudku č. 17/2014 znalca z odboru zdravotníctvo odvetvie chirurgia V. Q. K., keďže pri konfrontácii znalcov na hlavnom pojednávaní bol najpresvedčivejší a svoje závery vedel obhájiť.

Úlohou orgánov činných v trestnom konaní a v konaní pred súdom úlohou súdu je vykonať také dôkazy, ktoré zabezpečia náležité zistenie skutkového stavu veci bez dôvodných pochybností tak, aby bolo možné vo veci spravodlivo rozhodnúť. V prípade, ak vykonané dôkazy v konaní pred súdom nepostačujú na uznanie viny obžalovaného a nie je možné vykonať iné dôkazy s cieľom vyvrátiť dôvodné pochybnosti, jednak vo vzťahu k skutkovému stavu veci, prípadne ak nie je možnosť zabezpečenia ďalších dôkazov v rozsahu nevyhnutnom pre zákonné a spravodlivé rozhodnutie, prichádza do úvahy aplikácia zásady „in dubio pro reo“. Základným cieľom a zmyslom dôslednej aplikácie náležitého zistenia skutkového stavu je umožniť súdu spravodlivé rozhodnutie, čo nepochybne vyplýva aj zo samotného predmetu Trestného poriadku a jeho účelu v zmysle ustanovenia § 1, ktorým je náležité zistenie trestných činov a spravodlivé potrestanie páchatelov prostredníctvom zákonného a spravodlivého súdneho procesu.

Nesprávny právny záver okresného súdu vyplývajúci z vykonaného dokazovania o tom, že obžalovaný M. J. spáchal prečin ublíženia na zdraví spočíva v nevysporiadaní sa so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, čo predstavuje zásadnú vadu konania, ktorá spôsobila, že samotným rozhodnutím okresného súdu došlo k porušeniu Trestného zákona, čo je dôvodom na zrušenie rozsudku v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por., a to aj z toho dôvodu, že obhajoba obžalovaného M. J. nebola bez akýchkoľvek pochybností vyvrátená.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje práve na obhajobu obžalovaného, ktorý správne opakovane poukazoval na to, že poškodená P. J. dňa XX.XX.XXXX, teda bezprostredne po spáchaní skutku, bola podať na polícii oznámenie o spáchaní priestupku (viď strana 245), z obsahu ktorého vyplývajú aj zranenia, ktoré mala poškodená utrpieť konaním obžalovaného. Konkrétne uviedla, že utrpela „modriny, škrabance a tiež ju bolí krk, ucho a hlava“. Teda o 13.40 hod. toho istého dňa sa nesťažovala na žiadnu bolesť ruky. Rovnako z lekárskej správy praktického lekára V. Z. R. zo dňa 12.07.2013 nevyplývalo, že by poškodená mala zdravotné problémy s rukou, až dňa 15.07.2013 z lekárskej správy chirurga je zistiteľné, že poškodenej bola diagnostikovaná okrem iného aj zlomenina stíLOUDného výbežku vretennej kosti dolného kova bez dislokácie, ktorú mala utrpieť napadnutím suseda.

Teda zranenie poškodenej bolo diagnostikované až po 3 dňoch od skutku. S touto skutočnosťou sa okresný súd vôbec nevysporiadal, pričom uplynutie doby 3 dní od predmetného skutku a nezistenie uvedeného zranenia poškodenej bezprostredne po skutku, ako aj samotný opis zranenia poškodenej v deň skutku, ktorý neobsahoval zlomeninu ruky, ani spôsobené príznaky zranenia v podobe bolestivosti ruky v mieste zlomeniny, ani opuch ruky, sú dôvodom na dôvodné pochybnosti o žalovanom skutku, ktorý sa kládol obžalovanému za vinu.

V tomto smere odvolací súd sa stotožnil s námietkou obžalovaného, že 12.07.2013 poškodenej nespôsobil predmetné zranenie. Samotná dôkazná situácia, či už pri hodnotení výpovedí svedkov alebo znaleckého dokazovania, vrátane prvotných lekárskejších správ na poškodenú, neumožnila odvolaciemu súdu bez akýchkoľvek pochybností konštatovať vo veci vinu obžalovaného. Odvolací súd mal totiž dôvodné pochybnosti vo vzťahu ku konaniu obžalovaného a spôsobenému následku, ktorý sa kládol obžalovanému za vinu. V tomto prípade dobu 3 dní súd vyhodnotil ako dobu, ktorá prerušila kauzálny nexus (príčinnú súvislosť) medzi konaním obžalovaného a vzniknutým následkom, teda zranením poškodenej (zlomeniny ruky). Tieto pochybnosti potom krajský súd musel pričítať v prospech obžalovaného M. J. aplikovaním zásady „in dubio pro reo“.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok, aj ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. Odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech

obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti, keďže v konaní nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, preto musel odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušiť v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. a vo veci, keďže bolo možné postupovať podľa § 322 ods. 3 Tr. por., sám rozhodol tak, že obžalovaného M. J. podľa § 285 písm. a) Tr. por. spod obžaloby oslobodil.

Keďže krajský súd oslobodil obžalovaného spod obžaloby, musel poškodenú P. J. s jej nárokom na náhradu škody v zmysle § 288 ods. 3 Tr. por. odkázať na civilný proces, pretože tak bol povinný urobiť zo zákona.

Rozhodnutia bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.